

16 Ιουνίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΤΡΟΥΛΛΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ,
ΤΜΗΜΑ ΟΔΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 736/91)

Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984 (Κ.Δ.Π. 66/84) — Κανονισμός 4(2)(δ)(ι) — Εγγραφή μεταχειρισμένου οχήματος άνω των δύο χρόνων εφόσον εισάγεται από Κύπριο που είχε τη συνήθη διαμονή του στο εξωτερικό και επιστρέφει για μόνιμη διαμονή στη Κύπρο — "Συνήθης διαμονή" — Έννοια — Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορούσε ο αιτητής να θεωρηθεί ότι επέστρεφε για μόνιμη διαμονή στην Κύπρο εφόσον η διαμονή του στην Κύπρο, ουδέποτε έπαψε από του να είναι μόνιμη, παρά την ολιγόχρονη εργασία του στο εξωτερικό.

Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε απόφαση των καθ'ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημα του αιτητή για άδεια εγγραφής στην Κύπρο του μεταχειρισμένου οχήματός του με αριθμό εγγραφής Α603ΤΥR. Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως οι καθ'ων εσφαλμένα θεωρήσαν πως η διαμονή του στο εξωτερικό δεν πληρούσε τα κριτήρια του Κανονισμού 4(2)(ι) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984 (Κ.Δ.Π. 66/84) έχοντας παρερμηνεύσει την έννοια του όρου "συνήθης διαμονή".

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στο σχετικό Νόμο και στους Κανονισμούς, δεν περιέχεται οποι-

οσδήποτε ορισμός ως προς το τι αποτελεί "συνήθη διαμονή".

Όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Μοσφίλης ν. Δημοκρατίας* η συνήθης διαμονή είναι ο τόπος όπου κατά κανόνα διαμένει κάποιος, άσχετα και ανεξάρτητα από μελλοντικές προθέσεις, το κριτήριο δεν είναι αντικειμενικό. 5

Στην παρούσα περίπτωση είναι παραδεκτό, ότι ο αιτητής παρέμεινε στο εξωτερικό για κάποιο χρονικό διάστημα κατά το οποίο εργαζόταν στο Λονδίνο. Έχει ήδη γίνει αναφορά στις οικογενειακές του συνθήκες. 10

Δεν έχει γίνει καμιά αναφορά ούτε και μπορεί να εξαχθεί από τα τεκμήρια που κατατέθηκαν στην παρούσα υπόθεση, όσον αφορά τους λόγους που τον οδήγησαν να παραμείνει και να εργαστεί στο εξωτερικό κατά την περίοδο αυτή. Το συμπέρασμα όμως που λογικά εξάγεται από τα γεγονότα, είναι ότι η παραμονή του στο εξωτερικό ήταν εντελώς προσωρινή, η επιστροφή του δε στη Κύπρο δεν ήταν "επί τω σκοπώ κτήσεως μονίμου εν αυτή διαμονής" όπως προνοεί ο σχετικός Κανονισμός, δεδομένου ότι εκ των πραγμάτων συνάγεται, ότι η διαμονή του στην Κύπρο ουδέποτε έπαψε από του να είναι μόνιμη. 15 20

Ενόψει των πιο πάνω η επίδικη απόφαση, ήταν υπό τις περιστάσεις, εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χατζηαδάμου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3240, 30

Παναγιώτη Μοσφίλη ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2049,

Cruse ν. Chittum (formerly Cruse) [1974] 2 All E.R. 940. 35

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του αιτητή για χορήγηση άδειας για τη μόνιμη εγγραφή στην Κύπρο μεταχειρισμένου οχήματος με αριθμό εγγραφής Α 603 TYR. 40

Σ. Μαμαντόπουλος, για τον Αιτητή.

Α. Μαππουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους
Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προ-
σβάλλει την απόφαση του Αν. Εφόρου Μηχανοκινήτων Οχημά-
των να απορρίψει αίτημά του όπως του χορηγηθεί άδεια για τη
μόνιμη εγγραφή στην Κύπρο του μεταχειρισμένου οχήματός του
10 με αριθμό εγγραφής Α603TYR ως άκυρη και χωρίς κανένα νο-
μικό αποτέλεσμα.

15 Ο αιτητής ο οποίος είναι ιδιοκτήτης του πιο πάνω μεταχειρι-
σμένου οχήματος μάρκας "BMW", το οποίο αγόρασε στο Λον-
δίνο κατά ή περί τη 10/1/1990 που κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν
ηλικίας μεγαλύτερης των δύο ετών.

20 Ο αιτητής σύμφωνα με δήλωση που έκαμε στο Τμήμα Οδικών
Μεταφορών στις 25/2/1991, μεταξύ της 7/1/1990 και της
23/2/1991 βρισκόταν στο εξωτερικό δηλαδή στο Λονδίνο όπου
εργαζόταν. Η τελευταία ημερομηνία αναχώρησής του από την
Κύπρο, πριν την επιστροφή του, ήταν όμως όπως φαίνεται από
τα ενώπιόν μου στοιχεία η 1/4/1990.

25 Όπως προκύπτει από έρευνα που έγινε από το καθ' ου η αί-
τηση Τμήμα, ο αιτητής είναι παντρεμένος με δυο παιδιά, κατά δε
τον ουσιώδη χρόνο η σύζυγός του ήταν δημόσιος υπάλληλος και
εργαζόταν στην Κύπρο τα δε παιδιά του φοιτούσαν σε σχολεία
στη Λευκωσία.

30 Το αρμόδιο Τμήμα αφού διερεύνησε την περίπτωσή του κα-
τέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε τη συνήθη διαμονή του στο
εξωτερικό και απέρριψε την αίτησή του με επιστολή ημερομη-
νίας 13/6/1991 όπου αναφέρονται τα ακόλουθα:-

35 "Αναφέρομαι στην αίτησή σας ημερομηνίας 25/2/91 με την
οποία ζητάτε να σας χορηγηθεί άδεια για τη μόνιμη εγγραφή
στην Κύπρο του μεταχειρισμένου οχήματός σας με αριθμό εγ-
γραφής Α603TYR που είναι ηλικίας μεγαλύτερης των δύο χρό-
νων/τριάνοντα μηνών, και σας πληροφορώ πως η αίτησή σας
40 δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, γιατί δεν είχατε τη συνήθη διαμο-
νή σας στο εξωτερικό προτού έλθετε στην Κύπρο για μόνιμη δια-
μονή, όπως απαιτεί ο Κανονισμός 4(2)(δ)(ι) των περί Μηχανο-
κινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κίνησης Κανονισμών 66/84."

Είναι η θέση του αιτητή ότι εσφαλμένα οι καθ' ων η αίτηση θεώρησαν ότι η διαμονή του στο εξωτερικό δεν πληρούσε τα κριτήρια του Κανονισμού 4(2)(δ)(ι) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984, Κ.Δ.Π. 66/84 έχοντας παρερμηνεύσει την έννοια του όρου "συνήθης διαμονή" θεωρώντας ότι έπρεπε να αποδείξει ότι διέμενε "μόνιμα" στο εξωτερικό.

5

Στο σχετικό Νόμο και στους Κανονισμούς δεν περιέχεται οποιοσδήποτε ορισμός ως προς το τι αποτελεί "συνήθη διαμονή". Στην υπόθεση *Μαρία Χ' Αδάμον ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3240, θεωρήθηκε ότι δεκαεξάμηνη παραμονή της αιτήτριας στο εξωτερικό όπου εργαζόταν ήταν μέσα στην έννοια της "συνήθους διαμονής" όπως και στην υπόθεση *Παναγιώτη Μοσφίλη ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2049, τετράχρονη παραμονή του αιτητή στο εξωτερικό ως φοιτητής αποτελούσε "συνήθη διαμονή". Όπως αναφέρεται στην τελευταία *Μοσφίλης*, η συνήθης διαμονή είναι ο τόπος όπου κατά κανόνα διαμένει κάποιος άσχετα και ανεξάρτητα από μελλοντικές προθέσεις, το κριτήριο δε είναι αντικειμενικό.

10

15

20

Στον Dicey & Morris "The Conflict of Laws", 10η Έκδοση, Τόμος 1, σελίδα 144, γίνεται διαφοροποίηση μεταξύ της "συνήθους διαμονής" και της απλής "διαμονής" με αναφορά στην αγγλική απόφαση *Cruse v. Chittum (formerly Cruse)* [1974] 2 All E.R. 940. Τα πιο κάτω αναφέρονται στις σελίδες 941-942.

25

"... one may point to characteristics of residence which ... will not make it habitual but other than habitual. For example the residence must not be temporary or of a secondary nature. He urges that the phrase in the decree of the American court that the residence was 'actual' and 'bona fide' really defines what is meant by 'habitual' in this context, and denotes a regular physical presence which must endure for some time. He further submits that ordinary residence is different from habitual residence in that the latter is something more than the former and is similar to the residence normally required as part of domicile, although in habitual residence there is no need for the element of animus which is necessary in domicile. I accept those submissions."

30

35

40

Στην παρούσα περίπτωση είναι παραδεκτό ότι ο αιτητής παρέμεινε στο εξωτερικό για κάποιο χρονικό διάστημα κατά το οποίο εργαζόταν στο Λονδίνο. Έχει ήδη γίνει αναφορά στις οικογενειακές του συνθήκες.

Δεν έχει γίνει καμιά αναφορά ούτε και μπορεί να εξαχθεί από τα τεκμήρια που κατατέθηκαν στην παρούσα υπόθεση όσον αφορά τους λόγους που τον οδήγησαν να παραμείνει και να εργαστεί στο εξωτερικό κατά την περίοδο αυτή. Το συμπέρασμα όμως που λογικά εξάγεται από τα γεγονότα είναι ότι η παραμονή του στο εξωτερικό ήταν εντελώς προσωρινή, η επιστροφή του δε στην Κύπρο δεν ήταν "επί τω σκοπώ κτήσεως μονίμου εν αυτή διαμονής" όπως προνοεί ο σχετικός Κανονισμός δεδομένου ότι εκ των πραγμάτων συνάγεται ότι η διαμονή του στην Κύπρο ουδέποτε έπαψε από του να είναι μόνιμη.

Ενόψει των πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση, ήταν υπό τις περιστάσεις, εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Ο αιτητής να πληρώσει το ποσό των £200.- έναντι των εξόδων των καθ' ων η αίτηση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £200,- έξοδα.